

УДК 004.94

В. А. Іванюк, канд. техн. наукКам'янець-Подільський національний університет
імені Івана Огієнка, м. Кам'янець-Подільський**ЛАНЦЮГОВО-ДРОБОВИЙ МЕТОД РОЗВ'ЯЗУВАННЯ
ЛІНІЙНИХ ІНТЕГРАЛЬНИХ РІВНЯНЬ ВОЛЬТЕРРИ ІІ РОДУ**

У статті розглядаються ітераційні методи розв'язування лінійних інтегральних рівнянь Вольтерри ІІ роду. Для збільшення швидкості збіжності ітераційних процесів запропоновано ланцюгово-дробовий метод розв'язування інтегральних рівнянь. Ефективність запропонованого методу перевірено на обчислювальних експериментах.

Ключові слова: *інтегральні рівняння, ланцюгові дроби, метод ітерацій.*

Вступ. Для опису складних динамічних систем ефективним математичним апаратом є інтегральні рівняння. Зокрема, при описі лінійних динамічних систем, як із зосередженими, так і з розподіленими параметрами, можна використовувати інтегральні рівняння Вольтерри ІІ роду. Ефективність застосування таких динамічних моделей у прикладних дослідженнях безпосередньо залежить від алгоритмів та програмних засобів, за допомогою яких реалізують моделі.

Для реалізації інтегральних моделей, зазвичай, використовують квадратурні або ітераційні методи. Відмінною рисою ітераційних методів є простота машинної реалізації, що уможливило їхнє ефективне застосування не лише як самостійних методів, але і як допоміжних методів для уточнення результатів, попередньо отриманих прямими методами. При цьому важливо, щоб ітераційний процес збігався з високою швидкістю.

Ефективним підходом при розв'язуванні інтегральних рівнянь ітераційними методами є застосування апарата ланцюгових дробів, характерною особливістю яких є те, що вони сходяться швидше, ніж інші послідовні ряди і містять більше важливих характеристик об'єктів у декількох перших членах.

Метою статті є розробка та дослідження ланцюгово-дробового методу розв'язування лінійних інтегральних рівнянь Вольтерри ІІ роду.

Ітераційний метод. Розглядається лінійне одномірне рівняння Вольтерри ІІ роду

$$y(x) - \int_a^x K(x, s)y(s) ds = f(x), \quad x \in [a, b]. \quad (1)$$

Загальною аналітичною формою розв'язку рівняння (1) є вираз

$$y(x) = f(x) + \int_a^x R(x,s) f(s) ds. \quad (2)$$

Резольвента $R(x,s)$ визначається виразом

$$R(x,s) = \sum_{n=0}^{\infty} K_{n+1}(x,s), \quad (3)$$

де $K_n(x,s)$ — ітеровані ядра, які задаються рекурентними співвідношеннями

$$K_1(x,s) = K(x,s),$$

$$K_{n+1}(x,s) = \int_s^x K(x,t) K_n(t,s) dt, \quad n = 1, 2, \dots \quad (4)$$

Існують різні способи точного та наближеного знаходження резольвенти і її використання для отримання розв'язку (2) в аналітичному вигляді.

Загальним прийомом отримання виразів (2) і (3) є представлення розв'язку за допомогою нескінченного ряду. Записуючи вихідне рівняння у вигляді

$$y(x) = f(x) + \lambda \int_a^x K(x,s) y(s) ds, \quad (5)$$

розв'язок подається у вигляді наступного ряду за степенями параметра λ :

$$y(x) = y_0(x) + \lambda y_1(x) + \lambda^2 y_2(x) + \dots + \lambda^n y_n(x) + \dots, \quad (6)$$

після підстановки якого в (5) отримуємо

$$y_0(x) + \lambda y_1(x) + \lambda^2 y_2(x) + \dots + \lambda^n y_n(x) + \dots =$$

$$= f(x) + \lambda \int_a^x K(x,s) [y_0(x) + \lambda y_1(x) + \dots + \lambda^n y_n(x) + \dots] ds. \quad (7)$$

Прирівнювання коефіцієнтів при однакових степенях λ в лівій і правій частинах (7) приводить до співвідношень

$$y_0(x) = f(x),$$

$$y_1(x) = \int_a^x K(x,s) y_0(s) ds = \int_a^x K(x,s) f(s) ds,$$

$$y_2(x) = \int_a^x K(x,s) y_1(s) ds = \int_a^x K(x,s) \int_a^s K(s,s_1) f(s_1) ds_1 ds,$$

.....

із яких отримуємо

$$y_1(x) = \int_a^x K(x,s)f(s)ds,$$

$$y_2(x) = \int_a^x K_2(x,s)f(s)ds, K_2(x,s) = \int_s^x K(x,s_1)K(s_1,s)ds_1,$$

.....

або в загальному випадку

$$y_{n+1}(x) = \int_a^x K_{n+1}(x,s)f(s)ds, \quad n = 0, 1, 2, \dots, \quad (8)$$

де $K_{n+1}(x,s)$ має вигляд (4).

Ряд (6) з урахуванням (4) і (8) набуває вигляду

$$y(x) = f(x) + \sum_{v=1}^{\infty} \lambda^v \int_a^x K_v(x,s)f(s)ds, \quad (9)$$

звідки випливає вираз (3) для резольвенти при $\lambda = 1$. Якщо $K(x,s)$ — неперервна функція при $a < s \leq x < b$ і $f(x)$ неперервна при $a \leq x \leq b$, то ряд у правій частині (9) сходиться по x і λ при будь-яких λ , що дає змогу при розгляді методів розв'язування рівнянь Вольтерри не вводити вказаний параметр, вважаючи його компонентом ядра або одиницею [2].

При відомих значеннях $N = \max_{a \leq x \leq b} |f(x)|$, $M = \max_{a \leq s \leq b} |K(x,s)|$ можна оцінити k -те наближення до шуканого розв'язку за допомогою виразу

$$|y_k(x)| \leq NM^k \frac{(b-a)^k}{k!}, \quad (10)$$

з якого видно, що приведений алгоритм має факторівальну збіжність.

Допустима при цьому похибка оцінюється наступним чином [2]:

$$\begin{aligned} |y(x) - y_n(x)| &= \left| f(x) + \sum_{k=n+1}^{\infty} \lambda^k \int_a^x K_k(x,s)f(s)ds \right| \leq \\ &\leq \sum_{k=n+1}^{\infty} NM^k \frac{(b-a)^k}{k!} = N \left(\exp(M(b-a)) - \sum_{k=0}^n M \frac{(b-a)^k}{k!} \right). \end{aligned}$$

Ланцюгово-дробовий метод. Для збільшення швидкості збіжності ряду (9) доцільно використовувати теорію ланцюгових дробів або метод Паде [1; 5].

Розглядається степеневий ряд

$$L = c_0 + c_1z + c_2z^2 + c_3z^3 + \dots, \quad (10)$$

який відповідає (6), при $c_i = y_i$, $z = \lambda$, та зв'язаний з ним визначник Ганкеля, який означений наступним чином:

$$H_0^{(n)} = 1,$$

$$H_k^{(n)} = \begin{vmatrix} c_n & c_{n+1} & \dots & c_{n+k-1} \\ c_{n+1} & c_{n+2} & \dots & c_{n+k} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ c_{n+k-1} & c_{n+k} & \dots & c_{n+2k-2} \end{vmatrix}, \quad k = 1, 2, 3, \dots \quad (11)$$

Для ряду (10) існує правильний C -дріб

$$1 + \frac{a_1 z}{|1} + \frac{a_2 z}{|1} + \frac{a_3 z}{|1} + \dots, \quad (12)$$

який відповідає L (у точці $z = 0$), коефіцієнти якого знаходяться за допомогою наступних виразів [3]:

$$H_k^{(1)} \neq 0 \text{ і } H_k^{(2)} \neq 0, \quad k = 1, 2, 3, \dots$$

і

$$a_1 = H_1^{(1)},$$

$$a_{2m} = -\frac{H_{m-1}^{(1)} H_m^{(2)}}{H_m^{(1)} H_{m-1}^{(2)}}, \quad a_{2m+1} = -\frac{H_{m+1}^{(1)} H_{m-1}^{(2)}}{H_m^{(1)} H_m^{(2)}}, \quad m = 1, 2, 3, \dots \quad (13)$$

Для приведення виразу (12) до дробово-раціонального виду виконаємо згортання ланцюгового дробу [5]:

$$y(z) = \frac{1}{h_1 + \frac{z}{h_2 + \frac{z}{\ddots + h_{n-2} + \frac{z}{h_{n-1} + \frac{z}{h_n}}}}}$$

Провівши наступні елементарні перетворення, отримаємо

$$y(z) = \frac{1}{h_1 + \frac{z}{h_2 + \frac{z}{\ddots + h_{n-2} + \frac{z}{h_{n-1} h_n + z}}}}$$

- формується інтегро-степеневий ряд (6);
- перетворюється інтегро-степеневий ряд у ланцюговий дріб за алгоритмом (11)—(13);
- виконується згортання ланцюгового дроби до дробово-раціонального виразу за матрицею H .

На основі побудованого алгоритму у середовищі Matlab розроблено програмні модулі:

$\text{Kern}=\text{IterKern}(K, n)$ — формування рекурсивних ядер, де Kern — масив рекурсивних ядер, K — ядро $K(x, s)$ (у символічному вигляді), n — кількість рекурсивних ядер;

$y=\text{intvolterra}(\text{Kern}, f, tk, n)$ — знаходження аналітичного розв'язку інтегрального рівняння Вольєрра II роду, де y — розв'язок у символічному вигляді, Kern — масив рекурсивних ядер, f — функція $f(x)$, tk — межа інтегрування, n — кількість рекурсивних ядер;

$y=\text{intvolterraCF}(\text{KCF}, f, tk, n)$ — знаходження аналітичного розв'язку інтегрального рівняння Вольєрра II роду із застосуванням ланцюгових дроби, де y — розв'язок у символічному вигляді, KCF — масив коефіцієнтів ланцюгового дроби, f — функція $f(x)$, tk — межа інтегрування, n — кількість рекурсивних ядер;

$\text{KCF}=\text{CF}(\text{Kern})$ — знаходження коефіцієнтів ланцюгового дроби (допоміжний модуль), де KCF — масив коефіцієнтів ланцюгового дроби, Kern — масив рекурсивних ядер.

Обчислювальні експерименти. Ефективність розроблених програмних засобів досліджувалась за допомогою ряду обчислювальних експериментів, зокрема, при розв'язуванні наступного інтегрального рівняння

$$y(x) - \int_0^x (x-t)y(t)dt = f(x),$$

для якого точний загальний розв'язок має вигляд [4]:

$$y(x) = f(x) - \int_0^x \sin(x-t)f(t)dt.$$

При $f(x) = x$ точний розв'язок матиме вигляд:

$$y(x) = \sin(x).$$

В залежності від кількості ітерованих ядер отримано різні наближення, зокрема, при $n = 5$ розв'язок, знайдений ітераційним методом, буде мати вигляд:

$$y_i(x) = x - \frac{1}{6}x^3 + \frac{1}{120}x^5 - \frac{1}{5040}x^7 + \frac{1}{362880}x^9 - \frac{1}{39916800}x^{11}.$$

При використанні ланцюгово-дробового методу розв'язок має такий вигляд:

$$y_{\text{лд}}(x) = \frac{\frac{12671}{4363920}x^5 - \frac{2363}{18183}x^3 + x}{\frac{121}{16662240}x^6 + \frac{601}{872784}x^4 + \frac{445}{12122}x^2 + 1}.$$

Для порівняння отриманих розв'язків знайдено похибки, які приведені на рис. 1.

Результати обчислювальних експериментів при різній кількості членів інтегро-степеневого ряду приведено на рис. 2 та рис. 3. Інтегральні похибки отриманих розв'язків приведені в табл. 1.

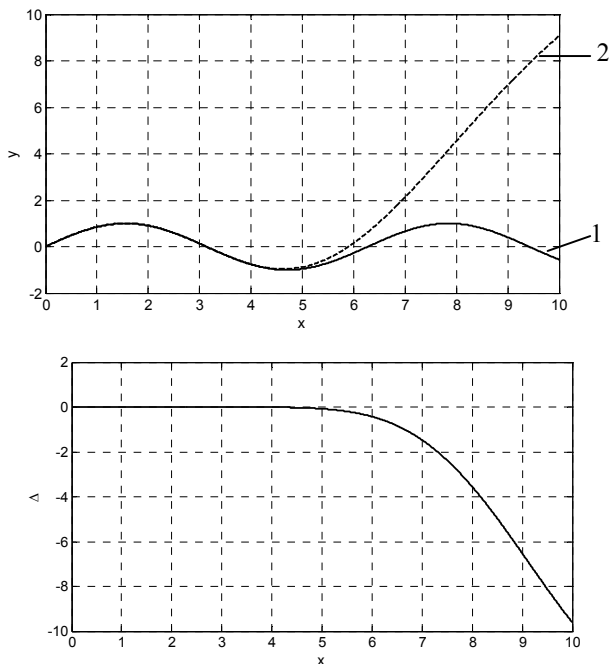

Рис. 1. Результати моделювання при $n = 5$:
 зверху — розв'язок інтегрального рівняння (1 — точний розв'язок,
 2 — розв'язок отриманий ланцюгово-дробовим методом);
 знизу — похибка розв'язку ланцюгово-дробовим методом

Інтегральні похибки моделювання

Кількість ітерацій	Метод ітерацій	Ланцюгово-дробовий метод
5	792.2477	16.6111
10	1.3948	0.0522
20	$3.5976 \cdot 10^{-11}$	$8.0103 \cdot 10^{-13}$

Висновки. Отримані результати дають підстави вважати, що ланцюгово-дробовий метод розв'язування лінійних інтегральних рівнянь Вольтерри II роду є ефективним засобом дослідження динамічних моделей, оскільки дає змогу отримати кращу збіжність ітераційного процесу у порівнянні із методом простої ітерацій.

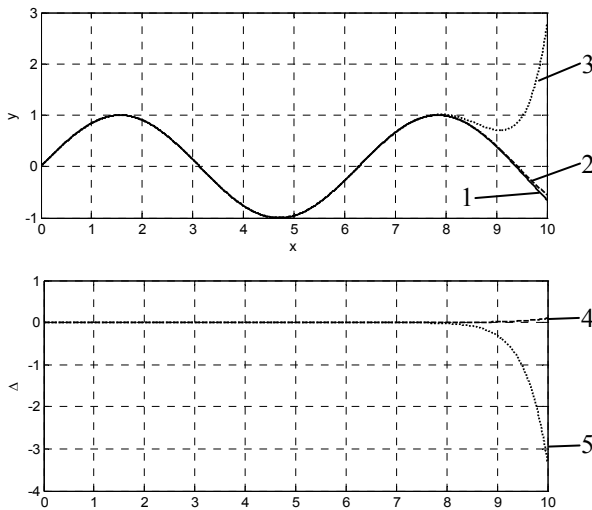
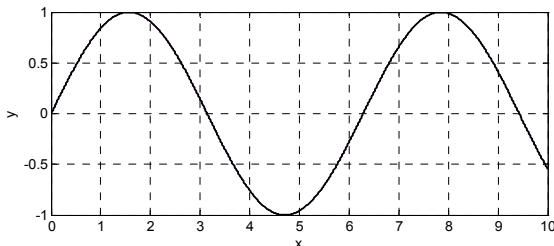

Рис. 2. Результати моделювання при $n = 10$: зверху — розв'язок інтегрального рівняння (1 — точний, 2 — ланцюгово-дробовим методом, 3 — ітераційним методом); знизу — похибки розв'язку (4 — ланцюгово-дробовим методом; 5 — ітераційним методом)

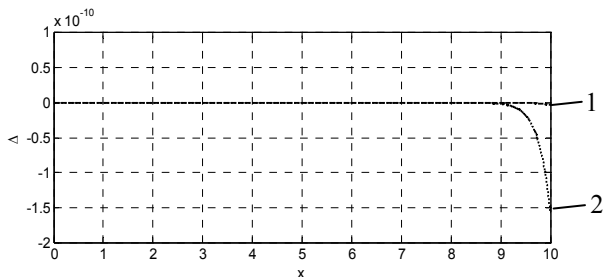

Рис. 3. Результати моделювання при $n = 20$: зверху — розв’язок інтегрального рівняння (точний та наближені розв’язки співпадають у заданому масштабі); знизу — похибки розв’язку (1 — ланцюгово-дробовим методом; 2 — ітераційним методом)

Список використаних джерел:

1. Бейкер Дж. Аппроксимация Паде / Дж. Бейкер, П. Грейвс-Моррис ; пер. с англ. — М. : Мир, 1986. — 502 с.
2. Верлань А. Ф. Интегральные уравнения: методы, алгоритмы, программы. Справочное пособие / А. Ф. Верлань, В. С. Сизиков. — К. : Наук. думка, 1986. — 544 с.
3. Верлань А. Ф. Комп'ютерне моделювання в задачах динаміки електромеханічних систем : монографія / А. Ф. Верлань, В. А. Федорчук, В. А. Іванюк ; Інститут проблем моделювання в енергетиці ім. Г. Є. Пухова. — Кам'янець-Подільський : Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка, 2010. — 204 с.
4. Манжиров А. В. Справочник по интегральным уравнениям: Методы решения / А. В. Манжиров, А. Д. Полянин. — М. : Факториал, 2000. — 685 с.
5. Скоробогатко В. Я. Теория ветвящихся цепных дробей и ее применение в вычислительной математике / В. Я. Скоробогатко. — М. : Наука. главная редакция физико-математической литературы, 1983. — 312 с.

The article deals with iterative methods for solving linear Volterra integral equations of the second kind. To increase the speed of convergence of iterative processes proposed chain-fractions method for solving integral equations. The effectiveness of the proposed method is verified by computational experiments.

Key words: *integral equations, fractions, the method of iterations.*

Отримано: 20.02.2012